01.06.2020

Dzieci z różnych stron świata.

Różni nas wygląd, a łączy zabawa – rozmowa inspirowana wierszem A. Widzowskiej Małe cuda.

To nieprawda, że dorośli
najmądrzejsi są pod słońcem,
bo kto uczy ich radości?
Małe roześmiane brzdące!
Tak wspaniale być maluchem,
biegać boso, liczyć mrówki,
koniec tęczy mieć za uchem,
łowić ryby na sznurówki!
Wszystkie dzieci są ciekawe,
chcą znać pismo i cyferki,
badać to, co piszczy w trawie,
wiedzieć, czemu słoń jest wielki!
Gdy się dziecku coś nie uda
i popada w tarapaty,
wspieraj je, a sprawisz cuda,
nie krzycz głośniej od armaty!
Dzieci lubią być słuchane,
kiedy mówią coś z powagą,
a gdy czasem chcą być same,
mają też do tego prawo.
Nikt nie może szturchać dziecka,
straszyć klapsem ani pasem,
śmiać się, gdy mu leci łezka,
lub nazywać je głuptasem!
Czasem dzieci są marudne,
płaczą z żalu lub ze złości,
są samotne, śpiące, brudne,
ale zawsze chcą miłości!

Gdy się duzi bawią z dziećmi

w śmichy-chichy, w poczytajki,

świat jest piękny i bezpieczny,

lepszy od zmyślonej bajki.

• Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 57 Dzieci : -

słuchają wiersza A. Widzowskiej Małe cuda,

−odpowiadają na pytania: Czego dorośli mogą nauczyć się od dzieci? Czego dzieci oczekują od dorosłych? Jakie prawa mają dzieci?, - zastanawiają się, czy wszystkim dzieciom na świecie jest dobrze i czy przestrzegane są ich prawa,- wymieniają osoby, do których mogą się zwrócić, kiedy są łamane prawa dziecka, - przyglądają się zdjęciom dzieci, opisują różnice w ich wyglądzie; zastanawiają się, skąd pochodzą, - kończą rysować zabawki według wzoru (rytmu), a potem kolorują ich rysunki.

••Zabawa ruchowa Kto dalej?

N. proponuje wspólną zabawę, bardzo popularną m.in. w Indiach. Wyznacza w sali linię za pomocą skakanek lub szarf. Dzieci biorą do rąk drewniane klocki i układają przed swoimi nogami. Następnie, skacząc na jednej nodze, starają się przesunąć klocki jak najdalej. Jeśli ktoś stanie na dwóch nogach, zatrzymuje się w miejscu. N. obserwuje, kto pokonał najdłuższy odcinek. Ogłasza zwycięzcę. Zabawę można powtórzyć kilka razy.

•• Poznawanie warunków życia dzieci w Indiach.

N. układa na dywanie zdjęcia dzieci: Azjatki i Azjaty (z Indii). N. wspólnie z dziećmi odnajduje na mapie świata Azję. Następnie pokazuje, gdzie leżą Indie. Wyjaśnia, że dzieci przedstawione na zdjęciach pochodzą właśnie z tego kraju. Opowiada dzieciom ciekawostki o warunkach życia dzieci w Indiach. W Azji nie wszystkie dzieci beztrosko spędzają dzieciństwo. Na przykład w Indiach dzieci, zamiast uczyć się i bawić, bardzo wcześnie zaczynają pracować. Pomagają swoim rodzicom. Nie mają nowoczesnych zabawek. W szkole siedzą na podłodze. Piszą na małych tabliczkach. Do sali lekcyjnej wchodzą boso, tak jak do świątyni. Buty zostawiają przed drzwiami.

••Odszukiwanie podobieństw pomiędzy dziećmi.

N. prosi, aby dzieci wskazały między dziećmi podobieństwa, które występują bez względu na pochodzenie i kulturę, w jakiej one żyją (np. chęć do zabawy). Informuje, że dzieci mają swoje święto. W Polsce przypada ono 1 czerwca. Pokazuje tę datę w kalendarzu, zwraca uwagę na sposób, w jaki została ona oznaczona. Pyta: Jak jest obchodzony ten dzień w Polsce? Kogo i czym obdarza się w tym dniu?

• Karta pracycz. 5, nr 58 Dzieci : -

naklejają w okienkach odpowiednie litery odszukane wśród naklejek, odczytują imiona chłopców, - rysują szlaczki po śladach, a następnie samodzielnie.

• Karta pracy cz. 5, nr 59 Dzieci : -

czytają tekst, - rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

Piosenka Śpiewające Brzdące - Jesteśmy dziećmi

Śpiewające Brzdące - Indiański Taniec

karty pracy dla 6- latków

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf

Dzieci z różnych stron świata, ich domy i zabawy – prezentacja

https://www.youtube.com/watch?v=EPuZO3vVfXM

Śpiewające Brzdące - Jesteśmy dziećmi - Piosenka dla dzieci

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ&fbclid=IwAR1JAYDwQHELjX3yuiNsvpkTCGqpioIgj2CZPGtjEogj030uyRNE2LygyAk

Śpiewające Brzdące - Indiański Taniec – zabawa ruchowa

https://www.youtube.com/watch?v=ZKslipdC-sY

02.06.2020

Poznajemy inne kultury.

••Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby Karim.

Książka (s. 82–83) dla każdego dziecka.

Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce i słuchają opowiadania.

– Karim jest super! – Olek, usadowiony przy rodzinnym stole, opowiadał wujkowi Jackowi wrażenia z przedszkola. – Dzięki niemu wygraliśmy konkurs na album o Warszawie. Pokazaliśmy album tacie Marty, żeby już więcej nie mówił, że Karima trzeba przenieść do młodszej grupy, bo w zerówce nie da sobie rady i będzie nam tylko przeszkadzał w nauce.

– I co, zmienił zdanie o Karimie? – spytała mama.

– Chyba tak, bo nawet mu pogratulował.

– Karim? To ten Arab, który ostatnio doszedł do waszej grupy? – upewnił się wujek.

– On nie nazywa się Arab, tylko Karim Hassan. Jego rodzice są lekarzami. Pochodzą z Egiptu i pracują w Polsce. Zostali tu po studiach medycznych. Nikt nie rysuje tak jak on – podkreślił Olek.

– Mówiłeś, że Karim nic nie umie. Stoi pod ścianą i milczy – przypomniał tata.

– Stał, bo wstydził się odezwać, ale już nie stoi.

Mama Olka położyła na stole gorące danie.

– Częstujcie się, póki ciepłe – zachęcała.

Wujek nachylił się nad półmiskiem.

– Co to takiego? Tak dziwnie pachnie.

– Kofta – arabskie kotleciki z baraniny – wyjaśniła mama.

– Arabskie... to ja dziękuję. Wystarczą mi słodycze – wujek sięgnął do talerza z ciastkami. – Kolega mówił, że te arabskie potrawy to nie dla ludzi – stwierdził.

Olek podniósł na wujka zdziwiony wzrok.

– Mówisz jak mama Franka. Zabroniła mu spróbować ciastek, które mama Karima upiekła dla naszej klasy.

– Ma rację. Ja bym nie tknął tych arabskich wynalazków – powiedział wujek z przekonaniem.

Olek uważał, że ciastka Karima to po prostu pycha. Zanim jednak on i jego grupa przekonali się, jak smakują, dzieci obserwowały nowego kolegę trochę nieufnie. Miał czarne włosy, czarne oczy i śniadą cerę, poza tym niczym się nie wyróżniał, ale gdy się odezwał, wywołał burzę śmiechu. Zamiast „dzień dobry" powiedział „dzobi", a zamiast „cześć" – „ehsz". Potem stanął pod ścianą i wcale się nie odzywał. Ściskał pod pachą misia z urwanym uchem i za nic nie chciał się z nim rozstać. Grupa uznała, że jest dziwny. W sali było tyle nowych zabawek, a on wolał starego misia. Dopiero kilka dni później, kiedy dzieci zajęły się rysowaniem, Karim odłożył misia i wziął kredki do ręki. Raz-dwa i wyczarował na kartce wyścigowe auto.

– Ładne. Narysujesz mi pociąg? – spytał Olek.

Karim uśmiechnął się i raz-dwa-trzy pociąg pędził po torach.

– Brawo! – pochwaliła go pani.

Do Karima ustawiła się kolejka dzieciaków, a on rysował im samochody, pociągi, samoloty i nawet psy i koty. Potem była zabawa w pociąg i nikogo już nie śmieszyło, że nowy kolega nie mówi poprawnie po polsku. Zresztą, żeby bawić się w pociąg, wystarczy powtarzać: tu-tu, tu-tu, tu-tu. Karim „tututał" tak samo jak wszyscy. Jego miś też się przydał, bo kiedy pociąg się wykoleił, miś odegrał rolę rannego pasażera. Gdy po paru dniach Karim zachorował, wszyscy w grupie okropnie się martwili. Niecierpliwie czekali, aż wróci, żeby razem z nim tworzyć album o Warszawie. To właśnie po powrocie z choroby przyniósł ciastka, których Franek nie chciał skosztować.

– Gdyby mama Franka ich spróbowała, na pewno zmieniłaby zdanie. Są pyszne, prawda, wujku? – zapytał chytrze Olek.

Wujek przełknął ciastko, odchrząknął i zrobił niezbyt mądrą minę. – To te? – spytał, wskazując talerz z ciastkami, który prawie już opróżnił.

Olek uśmiechnął się od ucha do ucha. – Dostałem je od Karima dla Ady. Masz szczęście, że nie zdążyła wszystkich zjeść.

Wujek Jacek zaśmiał się w głos. – Zawstydziłeś mnie, mądralo. Są przepyszne. Chyba spróbuję też kotlecików, bo jak widzę, zaraz się skończą. Tylko nie mówcie cioci, że zjadłem tyle słodyczy.

Rodzina obiecała zachować tajemnicę. Olek z radością przyglądał się, jak wujek pałaszuje „arabskie wynalazki". Mamę Franka też uda się przekonać. Przecież to, co obce i nieznane, nie musi być gorsze. Grupa wymyśliła Dzień Kuchni Arabskiej w przedszkolu. Wszyscy rodzice dostaną zaproszenia ozdobione przez Karima. Pani już się zgodziła.

••Rozmowa na temat opowiadania. Wyjaśnienie pojęcia tolerancja.

Książka (s. 82–83) dla każdego dziecka, kartonik z napisem tolerancja.

Dzieci czytają tekst umieszczony pod obrazkiem w książce, na stronie 82 N. pokazuje kartonik z napisem tolerancja. Prosi, aby dzieci go odczytały i znalazły dla niego inną nazwę. Następnie wszystkie dzieci odpowiadają na pytanie: Co to jest tolerancja? N. prosi, aby dzieci przyjrzały się ponownie ilustracji i odpowiedziały na pytanie: Czy wujek Jacek jest tolerancyjny? Dzieci uzasadniają swoje odpowiedzi.

••Rozmowa na temat opowiadania. Wyjaśnienie pojęcia akceptacja.

Książka (s. 82–83) dla każdego dziecka, kartonik z napisem akceptacja, N. układa na dywanie kartonik z napisem akceptacja. Dzieci odczytują napis. N. prosi, aby dzieci wyjaśniły znaczenie tego pojęcia i znalazły dla niego inną nazwę. Następnie prosi, aby dzieci przeczytały tekst w książce na stronie 83 i opowiedziały, co się w nim zdarzyło. Dzieci dokonują oceny zachowania kolegów i koleżanek Karima.

••Analizowanie treści opowiadania. Wskazywanie w opowiadaniu sytuacji przedstawiających zachowania tolerancyjne i takie, które świadczą o braku tolerancji.

N. prosi, aby dzieci przypomniały sobie opowiadanie i wybrały z niego sytuacje świadczące o tolerancji i takie o jej braku. Dzieci uzasadniają swoje zdanie.

••Wprawki dramowe.

Dzieci siedzą w kole. N. przedstawia im różne sytuacje, które mogą się zdarzyć w przedszkolu. Prosi dzieci, aby odegrały scenki i pokazały, w jaki sposób powinien zachowywać się człowiek tolerancyjny, akceptujący inność innych ludzi.

Przykłady scenek do odegrania:

•do przedszkola przychodzi dziecko, które nie umie mówić po polsku,

•twój kolega mówi, że bajka, którą uwielbiasz, jemu się nie podoba,

•w grupie jest dziecko, które nie obchodzi świąt Bożego Narodzenia, bo jest innego wyznania,

•kolega jest grubszy od innych; kiedy biegacie, on najczęściej jest ostatni na mecie i jest mu wtedy przykro,

•chcesz zagrać z koleżanką w warcaby, ale ona woli grać w chińczyka.

• Karta pracy cz.5 , nr 60 Dzieci:-

oglądają zdjęcia; opowiadają, jak bawią się dzieci na różnych kontynentach, - piszą po śladach poznanych liter, czytają wyrazy.

• Karta pracy, cz.5 , nr 61 Dzieci:-

czytają tekst, - odczytują nazwy kontynentów (Azja, Europa, Ameryka, Australia, Afryka, Antarktyda) zapisane na przygotowanych przez N. kartonikach, - odnajdują z pomocą N. kontynenty na mapie, - oglądają globus, z pomocą N. odnajdują Europę, - piszą po śladach poznanych liter, odczytują nazwy kontynentów.

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf

Dzieci świata kolorowanka-online

https://miastodzieci.pl/kolorowanki/dzieci-swiata/#

03.06.2020

W krainie osób niepełnosprawnych.

Osoby niepełnosprawne są wśród nas – układanie historyjki obrazkowej.

••Wprowadzenie do tematu. Zabawa Przewodnik.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko zamyka oczy – jest niewidome. Drugie dziecko jest przewodnikiem, który stara się wskazać swojemu partnerowi odpowiednią drogę i dba o jego bezpieczeństwo, czyli o to, aby podczas spaceru nie zderzył się z innym dzieckiem. Dzieci maszerują parami po sali. Na sygnał N. następuje zmiana ról.

••Kto stoi przed tobą? – rozpoznawanie innych osób za pomocą dotyku.

Dzieci siedzą w półkolu. N. wybiera jedno dziecko, które staje na środku sali i zamyka oczy. Następnie wyznacza drugie dziecko, które staje przed nim. Zadaniem dziecka z zamkniętymi oczami jest odgadnięcie za pomocą dotyku, kto przed nim stoi.

••Dzielenie się wrażeniami z przeprowadzonych zabaw. Rozmowa na temat trudności, jakie napotykają osoby niewidome.

N. pyta: Jak się czułyście w roli osoby niewidomej? Jak się czułyście w roli przewodnika? Jakie trudności napotykają niewidomi podczas codziennych czynności? Jak się czują np. na ulicy? Jak możemy pomóc takim osobom?

••Kiedy wokół panuje cisza – rozmowa na temat osób niedosłyszących i niesłyszących.

Dzieci siedzą w kole, a N. – w środku koła. N. prosi, aby dzieci odwróciły się do niej tyłem i zakryły uszy. Mówi, że będą mogły odsłonić je wtedy, gdy poczują na głowie dotyk jej ręki. Wypowiada cicho dowolne polecenie, np. Podejdźcie do okna. Następnie kolejno dotyka głów dzieci, które odwracają się przodem do środka koła i układają ręce na kolanach. Pyta, dlaczego nie wykonały jej polecenia. Inicjuje rozmowę na temat osób niedosłyszących i niesłyszących. Zwraca uwagę na trudności, jakie napotykają w życiu.

• Karta pracy cz. 5, nr 62 Dzieci:-

• Karta pracy cz. 5, nr 63 Dzieci:-

• Karta pracy cz. 5, nr 64 Dzieci:-

• Karta pracy cz. 5, nr 65 Dzieci:-

czytają zdania, - dobierają do nich wyrazy umieszczone w kolorowych plamach, - kolorują plamy w zdaniach na odpowiednie kolory, - czytają napisy, - biorą piłkę i układają ją względem siebie według napisów.

karty pracy dla 6- latków

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf

Pozwól oswoić się dziecku - kolorowanki

http://pozwolsieoswoic.blogspot.com/2016/05/pozwol-oswoic-sie-dziecku-kolorowanki.html

04.06.2020

Przyjaciel dobry na wszystko.

Jak rozpoznać dobrego przyjaciela? – zabawy dramowe inspirowane wierszem B. Szelągowskiej Mój przyjaciel.

Radość wielka mnie rozpiera,

gdy mam obok przyjaciela.

On uważnie mnie wysłucha.

Wiem, że mogę mu zaufać.

Jak nikt inny mnie rozśmieszy,

w chwilach smutku zaś pocieszy.

To on zawsze mi doradza

i tajemnic mych nie zdradza.

Bez wahania mi pomoże

wtedy, gdy się czuję gorzej.

I niczego się nie boję,

kiedy obok niego stoję.

Lubię lekcje z nim odrabiać

i świat cały z nim poznawać.

Chętnie wszystkim się z nim dzielę,

bo jest moim przyjacielem.

• Karta pracy cz. 5, nr 66 Dzieci:-

oceniają zachowania dzieci bawiących się na podwórku,

-kolorują na zielono kwadraciki przy obrazkach, które przedstawiają właściwe zachowania dzieci, - liczą litery w wyrazach, zapisują liczbę liter obok wyrazów.

• Karta pracy cz. 5, nr 67 Dzieci:-

rysują po śladach rysunków zabawek, liczą rysunki,- liczą litery w wyrazach, zapisują ich liczby obok rysunków.

• Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 68 Dzieci:-

słuchają wiersza B. Szelągowskiej Mój przyjaciel, - opowiadają o przyjacielu Olka, - opowiadają jaki jest ich przyjaciel,- rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

••Improwizacje na temat: Jak postąpić?

N. mówi: Wyobraźcie sobie, że macie do rozwiązania zadanie matematyczne. Jest ono dla was bardzo trudne. Nie wiecie, jak je wykonać. Wtedy podchodzi do stolika wasz przyjaciel. Dzieci odgrywają scenki, przedstawiając proponowany przez siebie sposób postępowania.

••Niespodzianka dla przyjaciela – zabawa rozwijająca wyobraźnię.

N. prosi dzieci, aby dobrały się w pary i usiadły naprzeciwko siebie. Jedno dziecko wręcza drugiemu wymyślony przez siebie prezent (wręczając, mówi przyjacielowi, co to za niespodzianka). Każdy musi zapamiętać, jaki prezent otrzymał, ale nie mówi tego głośno. N. zaprasza dzieci do koła. Dzieci kolejno informują wszystkich, jaki prezent podarowały koledze i dlaczego taki prezent wybrały. N. zachęca je do sprawiania niespodzianek swoim przyjaciołom.

Praca plastyczna - narysuj obrazek: Ty i Twój przyjaciel. Postaraj się bardzo.

karty pracy dla 6- latków

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf

Posłuchaj co o przyjaźni wiedzą inne dzieci –Przedszkole Ekspertów

https://www.youtube.com/watch?v=NVkC9plhqnM

05.06.2020

Wspólne zabawy.

Zabawy z przyjaciółmi – zajęcia matematyczne.

••Zabawa naśladowcza Lusterko.

Dzieci dobierają się parami i stają naprzeciwko siebie. Jedno dziecko jest lustrem, a drugie przegląda się w nim. Dziecko, które jest lustrem, wykonuje takie same ruchy jak dziecko stojące przed nim. N. przypomina o odbiciu lustrzanym, czyli odbiciu odwróconym. Dzieci starają się pamiętać o tym w zabawie podczas naśladowania ruchów kolegi (koleżanki).

• Karta pracy cz. 5, nr 72,73 Dzieci:-

kolorują w kołach po prawej stronie karty te same pola, które są pokolorowane w kołach po lewej stronie karty,- rysują po śladzie drogę samochodu jadącego do miasta Nysa.

••Poznawanie narzędzi służących do pomiaru długości.

Narzędzia służące do pomiaru długości: linijka, tasiemka, tekturka, (każde o długości 50 cm).

N. rozdaje dzieciom narzędzia służące do pomiaru długości. Każdy zespół otrzymuje inne narzędzie: np. linijkę, tasiemkę, tekturkę (każde o długości 50 cm). N. prosi, aby jeden przedstawiciel każdego zespołu wyszedł na środek sali. Dzieci przykładają do siebie narzędzia pomiarowe i porównują, czy mają one taką samą długość.

••Zabawy sportowe w zespołach. Mierzenie odległości za pomocą narzędzi pomiarowych.

N. wyznacza miejsca, w których zespoły będą się sprawdzać w poszczególnych konkurencjach. Dzieci w poszczególnych zespołach kolejno wykonują czynności podane przez N. (Zespoły ćwiczą równolegle).

Mierzenie polega na sprawdzeniu ile razy dało się ułożyć na danym odcinku całe narzędzie pomiarowe.

•Zespół pierwszy ustawia się na linii wyznaczonej przez N. za pomocą skakanki. Pierwsze dziecko z zespołu kładzie się na brzuchu, a przed sobą układa piłeczkę do ping-ponga. Dmucha na nią tak, aby piłeczka poturlała się jak najdalej do przodu. Pozostałe dzieci mierzą odległość, jaką pokonała piłeczka za pomocą linijki (pomaga N.). Zabawa kończy się, kiedy zadanie wykonają wszyscy członkowie zespołu.

•Zespół drugi ustawia się na linii wyznaczonej przez N. za pomocą skakanki. Pierwsze dziecko z zespołu wykonuje z tego miejsca skok w dal. Pozostałe dzieci mierzą odległość, jaką udało się pokonać dziecku za pomocą tasiemki (pomaga N.). Zabawa kończy się, kiedy zadanie wykonają wszyscy członkowie zespołu.

•Zespół trzeci ustawia się na linii wyznaczonej przez N. za pomocą skakanki. Pierwsze dziecko z zespołu stawia jak najdłuższy krok. Pozostałe dzieci mierzą jego długość (za pomocą tekturki (pomaga N.). Zabawa kończy się, kiedy zadanie wykonają wszyscy członkowie zespołu.

Po wykonaniu każdego zadania zespoły zamieniają się miejscami i narzędziami służącymi do pomiarów. Sprawdzają się w kolejnych konkurencjach. Porównują przydatność narzędzi wykorzystanych do pomiaru. Oceniają, którym z nich najłatwiej było mierzyć odległość.

karty pracy dla 6- latków

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf

Wskaż liczbę na owocach – propozycja zajęć matematycznych

https://szaloneliczby.pl/wskaz-liczbe-na-owocach/

Piosenka Kolorowe dzieci -Majka Jeżowska

https://www.youtube.com/watch?v=Y_kIVuTfVk4